

Datum: 12.06.2018

Medij: Politika

Rubrika: Kultura

Autori: A. Isakov

Теме: Позориште Kostolanji Dežo / Kosztolányi Dezső; Andraš Urban

Napomena:

Površina: 499

Tiraž: 35000

Naslov: U ime Gospoda - do samouništeња

Strana: 12

У име Господа – до самоуништења

Тема новог остварења Андраша Урбана јесте однос хришћанства и ислама, актуелизован мигрантским таласом, а игра се у Суботици, неколико километара од мађарске оgrade

Суботица – Редитељ Андраш Урбан не околиша. За своју нову представу „У име Господа“ каже да је политички некоректна сценска акција. И додаје: Представа је одбрана јудеохришћанске-хришћанске Европе. По цену самоуништења и по цену уништења демократије као јединог вида друштвене и људске слободе.

Тема новог остварења Андраша Урбана које поставља у свом матичном позоришту „Костолањи Деже“ у Суботици јесте однос хришћанства и ислама, тема актуелизована мигрантским таласом који по свим најавама није престао, а игра се у театру на рубу Европе, тек неколико километара од мађарске оgrade која, каже редитељ, сукобљава две велике религијске културе. Сукобљавајући две религије које мобилишу масе, Урбан се ипак пита: Која је улога појединца у свему томе?

– Представа се бави не само предрасудама, већ незнањем које се користи да би се мобилисао део друштва и бави се политичком демагогијом. Ми имамо искуство да људи позивајући се на веру и верске вредности у етичком контексту ипак се понашају супротно тим принципима, а то видимо и код хришћана и код муслимана. Ако навалу миграната тумачимо као страдање хришћанства и као навалу ислама, мислим да је много битније страдање европске демократске слободе коју доживљавамо као људску слободу, јер то није компатибилно ни са једном вером. Ми покушавамо у тој представи да супроставимо одређене моменте, верске и, наравно, људске, етичке. Представа се ипак бави човеком, ми као појединци имамо одређену етичку одговорност и веома је сложено заузети став, нарочито у временима када вас све тера да морате заузети став, објашњава Урбан у разговору за „Политику“.

Настанак представе делом је могла да

прати и публика, јер пре премијере заказане за 16. јун већ два пута је играна пред публиком. Након другог играња на сцену су сели редитељ Урбан, драматург Ката Ђармати, кореограф Ведрана Божиновић, глумци Борис Кучов, Габор Месарош, Имре Елек Микеш и Емеше Нађабоњи и одговарали на питања публике. Тај разговор је открио и да се готово до изласка на сцену текст представе мењао толико да су глумци већ заустављали Урбанову мисаону бујицу. Очигледно је било прегршт при-

Представа Андраша Урбана је сурова, на моменте и сурова у огољавању предрасуда о питањима на која ни европска политичка стварност није дала једнозначан одговор. На то редитељ каже:

– Представа се бави вербалним насиљем, без трунке политичке коректности. Политичка коректност није довела ни до чега. У основи ово је коректна прича, јасно је о чему говори. Видите, и у јавном простору и у размишљању видимо реторику која је постала стварност. То је проблем либерално-левичарског контекста који се понаша као цензура у одређеним моментима, под заставом политичке

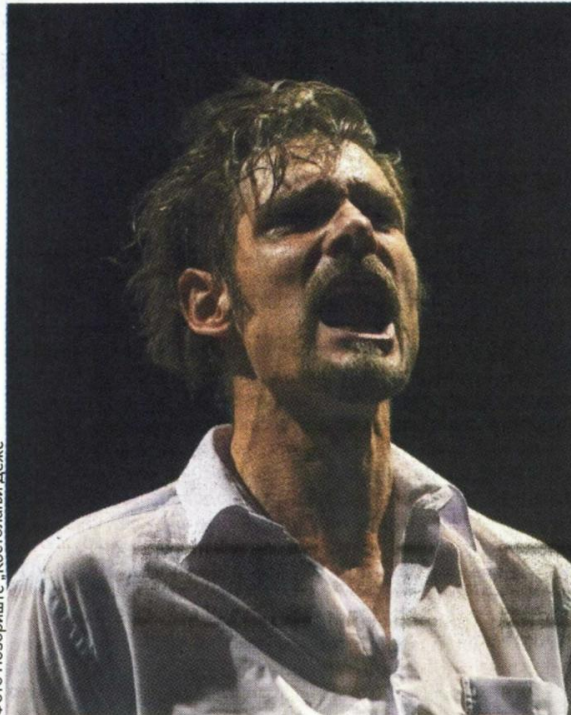

фото Позориште „Костолањи Деже“

„У име господина“: настанак представе делом пратила и публика

мера и лицемерја и демагогије које је нашло простора у представи.

„Поента у представи су мисли које је највећи број људи на овим просторима у једном тренутку помислио. У сукобљавању и посматрању или подношењу мигрантске кризе и политичких кампања и реакција постоје клишеи и општа места која смо на неки начин у једном тренутку помислили, и питање је да ли нас је стид због тога или није. Како ћемо се носити са тим, или обрачунати са тим, то је већ друга прича“.

коректности, и тако заобилази истину не говорећи о ономе шта се дешава. Претварати се да нешто не постоји не значи да га и нема. У целој мигрантској причи ми смо само видели да тај либерални моментат Европе није заузео никакав став, а десница увек има решење за те ствари. Тако се и заузима простор. Представа јесте одбрана Европе у смислу шта са тим утопијским простором у који смо стрпали све оно што нам недостаје у животу и у каквом свету бисмо волели да живимо. Ми смо све позитивне људске садржаје пројектовали и рекли то је Европа, а она то никада није била нити планира да буде. Али ипак постоји у тој Европи оно што волимо и ценимо и то је она прича о слободи.

А. Исаков

” Андраш Урбан

Представа се бави вербалним насиљем, без трунке политичке коректности. Политичка коректност није довела ни до чега

